

Els Comitès Paritaris

Comentaris a una conferència

Després d'escoltar la conferència que el senyor Peres Cassanyes explicà el dia 9 de desembre, sentírem la temptació de demanar a la Secció d'Estudis Socials que ens senyalés data per a donar-ne una altra sobre el mateix tema, per tal de comentar els conceptes emesos pel Delegat Regional del Treball a Catalunya. Desistirem, però, dels nostres propòsits, per considerar que el mal causat era ja irremeiable i, sobretot, perquè pocs dies després repreniem la nostra col·laboració a la REVISTA i podiem, per tant, fer, des d'aquestes planes, els comentaris que ens suggerí la conferència esmentada.

Es tracta d'un acte que esperàvem amb vivíssim interès i en el què havíem posat fundades esperances d'èxit, d'utilitat i d'eficàcia, per tractar-se de persona autoritzadíssima en la matèria a tractar i per les gestions preliminars que s'havien fet prop de les entitats obreres i patronals, tant per a assistir a la dita conferència com per anar ràpidament a la constitució de comitès paritaris en llurs respectius oficis. El nostre desengany, però, fou complet, amb veritable pena, tement-nos que s'hagin maulaurat tots els esforços realitzats en pro de l'organització paritària.

En primer terme, el conferenciant digué unes paraules inoportunes i contraproduents, blasmant amb termes duríssims, despietats i sectaris a la classe obrera, sense tenir en compte que la seva missió era de pietós oblit i de pacificació social, i sense tenir en compte, a més, que d'aquell horrorós estat de coses que deshonrà Barcelona no en foren culpables exclusivament els obrers...

En segon lloc, és imperdonable que quan s'ocupen determinats càrrecs, s'ha intervingut llarg temps en problemes econòmico-socials i àdhuc es preté sentar càtedra de sociòleg, es confongui el sindicalisme amb el socialisme, afirmant que aquell règim de violències i atemptats — de trista memòria — s'inspirà en les doctrines de Carles Marx, caracteritzades precisament per llur caràcter científic i metòdic, per llur tàctica intel·ligent i per llur oposició a la tàctica irreflexiva, bullanguera i d'"acció directa" que caracteritza els anarquistes d'ahir i als sindicalistes d'avui.

Tot això, naturalment, predisposà als oients contra els Comitès paritaris, essent inútil que, després, s'esforcés el conferenciant a contar i exagerar les excel·lències del R. D. del 26 de Novembre de 1926. Ningú no donava crèdit a unes paraules i a uns raonaments precedits d'un preàmbul tan lamentable. Per altra part, en ço que podríem dir exposició doctrinal no s'hi vegé imparcialitat, ni es donà el sentit exacte de les coses, ni es parlà objectivament de la novella organització paritària. S'exagerà, pel contrari, en tal extrem la seva importància, que se'ns la presentà com a una mena de bàlsam guairidor de tots els mals socials. Els "palos de ciego" no es cregueren recomanables i, en

canvi, amb Comitès paritaris han d'acabar-se — segons el conferenciant — vagues i conflictes, violències i revolucions!

A nosaltres ens hauria plagut que el senyor Peres Cassanyes, després d'invitar a patrons i obrers a acompanyar-lo a un lleial terreny de concòrdia i imparcialitat, els hagués dit, amb la força persuassiva que havia de tenir la seva autoritat i la seva experiència, poc més o menys aquestes paraules:

"El R. D. que comentem no és cap obra definitiva i perfecta, però nasqué de la pròpia realitat social, s'inspirà en assajos que obtingueren resultats beneficiosos i és, per tant, una disposició que, fent-ne un bon ús i acollint-la benèvolament, pot ésser d'efectes lloables i pot produir indiscutibles avantatges, puix, en síntesi, ve a establir a Espanya un veritable règim d'arbitratge i conciliació permanent. Amb ell no ha de desaparèixer la lluita inevitable del capital i el treball, però es poden evitar topaments i recels, es poden suavitzar els que esclatin i es poden encarrilar totes les qüestions i incidents per un terreny jurídic i harmònic.

Vosaltres, obrers, no hi perdeu res en constituir Comitès paritaris i comissions mixtes. L'acceptar el bo — poc o molt — que tingui una disposició legal, lluny d'entorpir els vostres anhels de millorament i redempció, us enforteix, us prepara, us estimula... I aquest té la particularitat de que amb ella se us reconeix la personalitat de les vostres associacions davant de les lleis i davant dels patrons; si recordeu quantes batalles heu tingut de lliurar per tal d'obtenir aquest reconeixement, comprendreu, doncs, com se us aplanarà el camí per a la realització dels vostres ideals... A més a més, se us facilita la manera d'aconseguir millores, d'evitar injustícies, d'obtenir concessions, de constituir noves societats, de resoldre reclamacions. L'organització de resistència, en fi, ha de consolidar-se i créixer com mai.

Perquè tinguin eficàcia els Comitès paritaris, és aconsellable llur caràcter local encara que es tracti d'indústries que afectin a diverses poblacions. Dintre d'una mateixa indústria, fins dintre d'un mateix ofici, cada població ofereix una modalitat diferent i té uns costums distints, resultant, per tant, més pràctic i més avantatjós crear Comitès locals, puix això no priva, ans al contrari, fomenta la creació, després, de Comitès interlocals.

Que algú sospita que, essent el president i el vice-president nomenats pel govern, aquests han de decidir sempre les votacions a favor de la classe patronal? No és tan fàcil. D'ells solament pot votar-ne un, i encara aquest, solament, pot fer-ho en cas d'un segon empat, i encara s'ha de suposar que es decidirà alguna vegada per la part que tingui raó i no sistemàticament, tractant-se de persona aliena a l'ofici o a la indústria, a favor d'una classe determinada.

Finalment, tingueu present que aquesta disposició ha d'anar perfeccionant-se i corregint-se si vosaltres hi participeu, si vosaltres us hi interesseu, si poseu a contribuir la vostra activitat, la vostra tenacitat, la vostra fe...

Vosaltres, patrons, podreu, en canvi, gaudir d'un estat de pau ben relativa i estimable. Si s'humanitzen les lluites socials, si minven els conflictes i si els problemes obrers s'encarilen per vies de cordialitat i de concòrdia, forçosament s'ha de convenir que s'estabilitzaran els salaris, que les condicions de treball es normalitzaran, que augmentarà i millorarà la producció. Però, no val la pena, en fi, d'acceptar i d'ajudar aquesta

novella organització arbitral, si per mitjà dels comitès paritaris i de les comissions mixtes es substitueix definitivament l'hostilitat innata pel diàleg permanent?"

Així, parlant en aquests termes, enfocant en aquest sentit la dita conferència, obrers i patrons s'haurien fàcilment convençut. Ara... Tantdebò que aquestes modestes ratlles aconseguixin desvirtuar, poc o molt, el mal efecte produït!

ANNIBAL.